

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven og af lov om bestyrelsen af de offentlige veje.

(Aldersgrænsen for kørsel med knallert, ansvarsforsikring og parkeringskorps m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 23. april 1971.*)

§ 1.

I færdselsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 231 af 27. juni 1961, som ændret senest ved lov nr. 279 af 10. juni 1970, foretages følgende ændringer:

1. § 19, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Motorredskab må kun føres af personer, der er fyldt 16 år. Cykel med hjælpemotor må kun føres af personer, der er fyldt 15 år.“

2. § 38, stk. 3, *litra i*, affattes således:

„i) på afmærket holdeplads for hyrevogne.“

3. I § 39, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter „foreskrevet“: „eller tilladt“, og efter 3. pkt. indføjes som nyt punktum: „Brug af retningsviser fritager dog ikke fører af cykel med hjælpemotor for selv at give tegn.“

4. I § 39, stk. 4, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

„Brug af stoplygte fritager dog ikke fører af cykel med hjælpemotor for selv at give tegn.“

5. I § 52, stk. 6, affattes 3. pkt. således:

„På cykel med hjælpemotor må ikke befordres andre personer end føreren.“

6. § 66, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

„Forsikringen skal dække personskade på indtil 10.000.000 kr. og tingskade på indtil 120.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.“

7. I § 69, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

„Overtrædelse af de i medfør af § 57, stk. 3, eller § 57 a givne bestemmelser om standsning eller parkering straffes ikke, medmindre standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.“

8. Efter § 69 a indsættes:

„§ 69 b. For overtrædelse af de i medfør af § 57, stk. 3, eller § 57 a givne bestemmelser om standsning og parkering kan der af politiet pålægges en afgift, der tilfalder statskassen. En sådan afgift kan politiet endvidere pålægge, såfremt et køretøj er henstillet i strid med de i medfør af lov om bestyrelsen af de offentlige veje § 56, stk. 2, udfærdigede bestemmelser om benyttelse af parkometre.

Stk. 2. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet, eller overgives til føreren, såfremt han er til stede.

Stk. 3. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller par-

kering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Afgiften kan inddrives ved udpantning.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om:

- 1) størrelsen af den nævnte afgift,
- 2) fremgangsmåden ved pålæggelse af afgiften og opkrævningen af denne.

Stk. 5. Justitsministeren kan bestemme, at det inden for bestemte områder overdrages særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet, helt eller delvis at varetage kontrollen med overholdelse af de i medfør af § 57, stk. 3, eller § 57 a givne bestemmelser om standsning og parkering og bestemmelserne om benyttelse af parkometre. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om parkeringskontrollørernes virksomhed.“

§ 2.

I lov om bestyrelsen af de offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 369 af 5. august

1970, ændres i § 58, stk. 1, „56“ til: „56, stk. 1“.

§ 3.

Stk. 1. § 1, nr. 1-5, træder i kraft den 1. maj 1971.

Stk. 2. § 1, nr. 6, træder i kraft den 1. maj 1971 og har virkning for skader, der er forvoldt efter bestemmelsens ikrafttræden. Ansvarsforsikringer, der er tegnet inden denne dato, ændres i overensstemmelse med bestemmelsen. De ældre policer behøver ikke at forsynes med påtegning herom. Forsikringstagerne kan ikke opsige forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af forsikringspræmierne, som alene er begrundet i den i 2. pkt. nævnte ændring af forsikringen.

Stk. 3. § 1, nr. 7 og 8, samt § 2 træder i kraft efter justitsministerens bestemmelse.

§ 4.

Forslag til revision af færdselslovens § 69 b fremsættes for folketinget i folketingsåret 1973-74.

Kaj Andresen.

/ Martin Pedersen.